# თუ ადამიანებს მიენიჭებოდათ [ის, რაც მათ სურთ] მხოლოდ მათი სიტყვების საფუძველზე, მაშინ ზოგიერთები [ცრუ გზით] მოითხოვდნენ სხვების ქონებასა და სიცოცხლეს... მაგრამ მომჩივანი ვალდებულია წარმოადგინოს მტკიცებულება, ხოლო ის, ვინც უარყოფს [უმიზეზოდ წაყენებულ ბრალს], ვალდებულია მხოლოდ ფიცი დადოს თავისი უდანაშაულობის დასამტკიცებლად

გადმოცემულია იბნ აბბასისგან (ალლაჰი იყოს მისით და მისი მამით კმაყოფილი), რომ ალლაჰის შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) თქვა: «თუ ადამიანებს მიეცემოდათ [ის, რასაც ისინი მოითხოვენ] მხოლოდ მათი სიტყვების საფუძველზე, მაშინ ზოგიერთები [ცრუ] მოითხოვდნენ სხვის ქონებას და სიცოცხლეს... მაგრამ მომჩივანი ვალდებულია მოიტანოს მტკიცებულება, ხოლო მოპასუხისთვის კი [უსაფუძვლო ბრალის დროს] საკმარისია ფიცი, რომ უდანაშაულოა».

[კარგი (ჰასან)] [رواه البيهقي وغيره هكذا وبعضه في الصحيحين]

ალლაჰის მოციქულმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) განმარტა, რომ თუ ხალხს მიენიჭებოდა უფლებები მხოლოდ მათი განცხადებების საფუძველზე, ყოველგვარი მტკიცებულებისა და ნიშნის გარეშე, ზოგიერთები სხვის ქონებასა და სიცოცხლეზე განაცხადებდნენ პრეტენზიას. ამიტომ, სარჩელის გამომთქმელმა უნდა წარადგინოს მტკიცებულება და დასაბუთება თავისი მოთხოვნისთვის. თუ მას მტკიცებულება არ აქვს, მაშინ საქმე განიხილება მოპასუხის წინააღმდეგ. თუ მოპასუხე უარყოფს სარჩელს, მას ევალება ფიცის დადება, რათა გათავისუფლდეს პასუხისმგებლობისგან.

http://www.sunnah.global/hadeeth/ka/show/66532